

Bloug: Det meget ærede 4de Medlem for 10de Kreds (Schøler) sagde Noget, som var fuldkommen sandt, nemlig at man ingen Sikkerhed har for, hvorledes Priserne ville stille sig i de følgende Aar, eller hvorledes Folkethinget vil modtage den Rettelse, som vi foreslaa paa Finantsloven. Det er fuldkommen sandt. Man har ingen Sikkerhed for saadanne Ting, men man maa her gaa efter det, som Ens egen Forstand siger, og jeg kan paa ingen Maade erkjende, at det er rimeligt, at de Prisforhold, hvorunder dette Dyrtilstillæg er blevet bevilget, snart skulde op-høre eller totalt forandres et følgende Aar. Det ærede Medlem maa indrømme, at Rimeligheden er for, at denne Tilstand vil holde sig, thi den er ikke opstaaet pludselig, Priserne ere gaaede op ad i en Række af Aar, og de nu saa overordentlig lette Kommunikationsmidler over hele Verden bevirke, at Priserne paa de forskellige Steder udjevne sig, saa det kommer ikke an paa, om de Lande, hvorhen vi føre vort Korn, vort Smør og vore Kreaturer, faae en rig Høst eller ikke, der vil altid være nogle Steder, hvor der er dyrere end andre Steder, og derhen vil altsaa Udførselen strømme. Heller ikke er vor vigtigste Udførselsartikel for Diebliffet Korn, det er nok Agerbrugsprodukter, men det er væsentligt Kvægavlprodukter, og man vil over hele Verden mere og mere have Brug derfor, thi der bliver steds flere og flere Mennesker til at spise vort Kjød og Smør. Det Samme gjælder Formodningerne om, hvad Folkethinget vil gjøre; vi maa ogsaa her gaa efter, hvad der er sandsynligt. Og deri har min ærede Kollega fra Kjøbenhavn (Madvig) Ret, at det vilde være fornærmeligt at antage, at Folkethinget skulde negte Embedsmændene det Dyrtilstillæg, som det selv har erkjendt, at der var Trang til, fordi det ikke kan ske ganske paa samme Maade, som man under Omstændighedernes Aang først havde besluttet. Det vilde være en aldeles urimelig Grund til at negte Embedsmændene Dyrtilstillæget, at vi bragte det ud af Finantsloven, og derfor kunne vi ikke antage noget Saadant om det andet Thing. Det ærede Medlem kjender maasse Stemninger og Tilstande i det andet Thing langt bedre end jeg, det skal jeg indrømme, men jeg siger, at det er umuligt at antage dette. Blev det virkelig Tilfældet, at Folkethinget af den omtalte Grund skulde negte Dyrtilstillæget, saa, siger jeg, ligger Ansvaret ene og alene hos Folkethinget. Den ærede Landsstingsmand for 3die Kreds (N. Andersen) mente, at da det ikke var noget politisk Forslag, var der ingen Grund til at stemme det

ud. Jeg tror heller ikke, det er et politisk Forslag for Diebliffet, men man ser ofte et Forslag skifte Karakter i Tidens Løb, og det kunde let være, at det blev et meget væsentlig politisk Forslag, hvis det blev staaende i Finantsloven. — Den ærede 1ste Landsstingsmand for 9de Kreds (N. Rasmussen) er jeg særlig taknemlig for to Indrømmelser. Den første var den, at Landsstingets Opgave er at holde Finantsloven ren; men denne Indrømmelse tabte Noget i Værd ved den Maade, hvorpaa han i det nærværende Tilfælde vilde anvende den, idet han syntes ikke at have let ved at finde Pletter i Finantsloven. Jeg skal for Øvrigt gjerne indrømme det ærede Medlem, at Pletterne slet ikke ere af de værste; der kunde tænkes nogle, der vare meget værre. Men altsaa, naar man ikke opfatter ens, hvad der er Pletter i Finantsloven, og hvad der er Renlighed i Finantsloven, saa har Indrømmelsen ikke saa særdeles meget at betyde. Der var derimod en anden og det en værdifuldere Indrømmelse, som var fuldkommen sand, nemlig at Demokratiet Intet taber ved, at dette Forslag gaar ud. Det glæder mig, at det ærede Medlem har indrømmet dette, og jeg haaber, at han vil hævde denne Mening blandt sine Stands- og Meningsfæller. Det er ikke for at gjøre Demokratiet Skade, at vi ønske dette udstemt af Finantsloven, men det er, fordi vi frygte, at hvis saadanne Bestemmelser snige sig ind i Finantsloven — i Begyndelsen under rimelig Begrændelse, saaledes, at man maa indrømme, at der er Noget, der taler for, at det kan komme derind, og tillige med en halv Villigelse fra Regjeringens Side, eller, som jeg maasse hellere burde sige, med en neutral Holdning fra Regjeringens Side — hvis noget Saadant sker, siger jeg, frygte vi en Formindskelse af dette Things Myndighed, som i Tidernes Løb vil blive til Demokratiets Skade.

Schøler: Naar jeg har begjæret Ordet i denne Sag for at tiltraade at tage Finantsloven, som den er, har jeg hverken tænkt paa Demokrati, Bureautrati eller noget Egenende; jeg ser Sagen ganske simpelt saaledes, at jeg ikke kan betragte det som noget saa Væsentlig, at denne Bestemmelse optages paa Finantsloven; for mig er Hovedsagen den, at Vedkommende faae noget Dyrtilstillæg. Naar det ærede Medlem mente, at jeg maasse var indviet i, hvad der vilde ske fra det andet Things Side, saa forsikre jeg, at det ikke er Tilfældet; det er en stor Misforstaaelse, jeg er slet ikke indviet i, hvad Folkethinget vil gjøre eller